

Dette Valg foretoges uden Afstemning.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: Bajer, Berg, Dam, Lauridsen, Peth, H. Hansen (Sørø Amts 5te Valgkreds), Tang, Halkier og Scheel.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forebyggelsesmidler mod Utugt og til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1847 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Tang): Da jeg indbragte det Forslag, som nu her i Dag skal drøftes, udtalte jeg mig temmelig omstændelig om det, og derfor agter jeg ikke foreløbig at udtale videre, inden jeg har hørt, hvad der bliver sagt til det, jeg sagde ved Indbringelsen. Dog kan jeg ikke lade være at bemærke, at Loven om autoriseret Utugt har jo før været betragtet saaledes, at det var af Sundhedshensyn, af hygieiniske Hensyn, som man sagde, at man holdt paa den. Man har længe hørt Tale i Krogene om, at det slet ikke var derfor, at man holdt paa den længere, men det var helt andre Grunde; men nu taler man ikke længere i Krogene om det, nu taler man højrøstet om, at det er slet ikke derfor, men det er for at yde Landets mandlige Personer, baade de ældre og de yngre, en nem Maade at styre deres Utugtshyster paa, en nem, bekvem, let og billig Maade, thi Staten sørger for ren Utugt. For at nu Ingen skal tvivle om, at man virkelig højrøstet siger det, jeg her meddeler, skal jeg tillade mig, med den høitærede Formands Tilladelse at oplæse et Par Ord fra vedkommende Autoritet, nemlig Overlæge, Dr. med. N. Bergh. Han siger nu i et lille Skrift, der hedder „Fra Vestre Hospital i 1887“ — et Skrift, jeg iøvrigt vil anbefale Medlemmerne at læse, det er godt at faae Forstand af — Side 7: „Den offentlige Prostitution yder en stor Mængde Mænd Mulighed for en normal, fysisk Kjonstilfredsstillelse, og det med mindre Fare for derved at tilbringe sig Syphilis, for derved at hindres i og bortdrages fra alvorligere Gjerning i Livet og for derved at sætte Børn i Verden. Af de Under, imellem hvilke Sam-

fundet har at vælge for paa en sund Maade“ — læg Mærke til det Ord „sund“, det er paa en sund Maade — „at tilfredsstille Kravene paa den mægtigste Drift i den menneskelige Natur, er den offentlige Prostitution det mindste.“ Nu vide vi Alle, hvad man forkyndte os i 1874, da vi skulde velstignes med denne Lov, og da Rigsdagen var godtroende nok til at tro, hvad Sagkundskaben, Lægevidenskaben, profeterede og forkyndte. Da sagde man: Nu samle vi al Utugt i Danmark i en Kloak, og saa bliver alt Andet rent, thi der skulle vi passe paa den. Det har nu viist sig, at Alt, hvad man den Gang sagde og profeterede er slaaet feil, saa nu holde de ikke længere paa det, nu ere de lige ved at spille fallit alle disse Herrer, som Folkethinget var godtroende nok til at følge idet man forstrækkede Medlemmerne med „Sagkundskaben“ og alle de Ulykker, der vilde komme over dem, hvis de ikke stemte for denne Lov, der har været en stor Ulykke for Landet, idet den har fremmet Usædeligheden over det ganske Land, saa at Folkets Nøst er løftet saaledes, at den ikke alene er hørt her i Landet, men har givet Gjenlyd i England, Frankrig, Italien og Belgien. I Slutningen afforrige Aar var der tre Læger, der indgave en Beretning til den høitærede Justitsminister, nemlig Engelsted, Haslund og Bergh. Deri gjøre de den høitærede Minister opmærksom paa, at ved den autoriserede Utugt, den offentlige Prostitution, var der Ingen, der led Skade, den gjorde ingen Fortræd. Saaledes hedder det i Indberetningen, den kunde være meget god at have. Altsaa de tre Herrer vovede at sige, at den autoriserede Utugt gjør ingen Skade, men de overse, at de, der bedrive Utugt, træde det sjette Bud under Fødder; skal det kaldes ikke at gjøre Skade? De vove at sige til Justitsministeren, at det gjør ingen Skade, at man krænker Forældrenes Ret over deres umyndige Børn, at Staten tager dem ved Haanden i en Alder af 16—17 Aar og leder dem ind i Utugten og siger: Der kunne I ernære Eder. Noget Saadant sige altsaa de Herrer, og dem falder man Sagkyndige. Men der var ogsaa paa det store Sædelighedsmøde i Kjøbenhavn i Sommer, hvor Mænd og Kvinder vare mødte ikke alene fra England, men ogsaa fra andre Lande, Folk, der havde hørt Tale om denne Indberetning til den danske Justitsminister og mærket sig den, og de fordømte den i allerhøieste Grad. Paa dette store Møde var der ogsaa Mænd af vore høieste Geistlige til Stede, der var Jurister og Læger til Stede, som vare i Stand til at bedømme de faldne Udtalelser, og En af dem, som stærkest fordømte, hvad der var sagt i Ind-